

særlig lovgivning, særlig økonomisk begunstige og dertil et bureaukratisk og detaljeret regelsæt, som der her er lagt op til. Jeg synes også, det er vigtigt, at den kommunale medfinansiering bibeholdes, for kommunernes ansvar må være der, for at vi kan være sikre på, at der ikke bygges boliger, der ikke er behov for.

Nedsættelse af den kommunale grundkapital fra 14 til 7 pct., som regeringen allerede har foreslået, vil give kommunerne en kraftig tilskyndelse til at sætte yderligere gang i byggeriet, også af ungdomsboliger. Flere kommuner har allerede tilkendegivet dette.

Der er altså også andre måder, hvorpå regeringen vil søge at skabe bedre muligheder for at øge byggeriet af ungdomsboliger i de store uddannelsesbyer. Regeringen vil overveje, på hvilken måde den private sektor får bedre mulighed for at udbygge og udleje boliger, herunder til unge. Regeringen vil ligeledes øge udlejningen af private værelser ved at lette beskatningen.

På trods af de sympatiske intentioner om at styrke nybyggeriet af ungdomsboliger kan regeringen derfor ikke støtte forslaget om de fælles 4'ere, som ensidigt sætter på bofællesskabsformen, og som bærer præg af en alt for detaljeret og statslig regulering.

Jeg vil gerne med hensyn til den del af lovforslaget, der vedrører 4. Maj Kollegier, sige, at jeg vil tage den del af lovforslaget med næste gang, jeg ændrer almenboligloven. Jeg vil foreslå, at dispensationen vedrørende bestyrelsessammen sætning og udlejning, der gælder for de 4. Maj Kollegier, der har modtaget offentlig støtte til renovering, forlænges med 10 år til udgangen til 2015.

Lad mig om en anden del af Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres boligpakke sige, at vi er enige i udgangspunktet. Der skal gøres noget ved de problemer, som desværre kan konstateres i mange af de store almene boligområder. Den skæve beboersammensætning påkalder sig her særlig interesse.

Kl. 14.45

Vi er imidlertid ikke enige om midlerne. Der ligger to forslag i pakken, som angiveligt er med med henblik på at løse nogle af de nævnte problemer:

Der er medejerboligforslaget, hvor jeg ser det fremsatte lovforslag om medejerboliger og forbedret råderet som udtryk for, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har erkendt, at lejerne i almene boliger ønsker større individuel frihed til at bestemme, hvordan den enkelte vil

bo og indrette sig. Den enkelte lejer skal ikke i så høj grad som tidligere være afhængig af, hvad fællesskabet beslutter. Det glæder mig, at man nu, og det gælder ikke mindst Socialdemokratiet, åbenbart er parat til at se lidt mere fordomsfrit på forholdene i den almene sektor.

Desværre må jeg sige, at jeg har svært ved at se, at netop medejerboligformen skulle være særlig fordelagtig for den enkelte lejer, og det er vel lige præcis det, der er afgørende. Er medejerboligmodellen så attraktiv for den enkelte boligsøgende, at der vil være bred interesse for modellen? Jeg tror det faktisk ikke.

Efter forslaget skal lejerne betale et medejerindskud, og de får indflydelse på lejlighedernes indretning. Men denne indflydelse kan i sagens natur kun gøres gældende ved en udlejning, typisk ved byggeriets opførelse. Ved udlejning nummer to er indflydelsen brugt, og hvor mange vil finde det attraktivt at betale op mod 200.000 kr. for at komme ind i en almen bebyggelse, hvor man ikke får større indflydelse end andre lejere? Næppe ret mange, hvis det da ikke blot er for at kunne sprænge ventelisten.

Et andet forhold, som giver anledning til en vis skepsis, er det udviklede regelsæt, som følger med ordningen om medejerboliger. Jeg kan henvise til reglerne om reguleringen af medejerindskuddet, fastsættelsen af lejen for medejerne, hele garantiordningen og udbygningen af ventelistesystemet osv. osv.

Kort sagt: Jeg finder altså den foreslåede model for bureaukratisk. Jeg mener, det mest rationelle er at droppe tanken om medejerboligen. Jeg mener, vi i stedet skal gå mere direkte til værks og sørge for, at almene lejere får mulighed for enten at blive egentlige ejere af deres bolig eller andelshavere.

Som bekendt har jeg nedsat et udvalg, som skal forberede en reform af det almene byggeri, som gør det muligt for lejerne at overtage deres bolig enten som ejerbolig eller som andelsbolig. Jeg er naturligvis klar over, at dette arbejde ikke er ukompliceret, men jeg er overbevist om, at det er den rigtige vej. Jeg er således sikker på, at mange almene lejere, herunder både børnefamilier og ældre, vil være interesserede i den medbestemmelse, som følger ved at være ejere eller andelshavere.

Med medbestemmelse følger et større engagement og ansvar, og jeg er også sikker på, at de nye ejere og andelshaveres engagement vil have en afsmittende og vel at mærke positiv afsmittende virkning i den pågældende bebyggelse.